

**Conclusion and Results.** The development of cryptocurrency market opens new opportunities for financial sector. Bitcoin is showing the rest of the world that banks are not necessary because it can handle many of the same functions - only cheaper and more effectively. Much of this is on display in developing countries where its citizens make do without traditional bank accounts. While the financial industry will be the first to begin utilizing blockchain technology and cryptocurrency, numerous others — from healthcare to entertainment to hospitality — will not be far behind.

#### **REFERENCES:**

1. Coingecko. Bitcoin (BTC) statistic [Electronic resource]. – Available from: <https://www.coingecko.com/en/coins/bitcoin>
2. Ripple mechanism and specifications [Electronic resource]. – Available from: <https://ripple.com/build/xrp-ledger-consensus-process/>
3. NBU. Cryptocurrency status in Ukraine [Electronic resource]. – Available from: [https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art\\_id=53411806](https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53411806)

*Константинова М. С., к.е.н., доц. Крючкова Н. М.  
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова*

### **ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: ЕФЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ**

Усі тенденції суспільного розвитку сьогодні свідчать про виникнення такої форми суспільного розвитку, як глобальна інтеграція. Саме вона виступає основним критерієм та принципом розвитку сучасного світу, а відповідно до цього й інституційним механізмом забезпечення його функціонування.

Нова економіка стала глобальною за обсягами та змістом. Вільний потік капіталу, робочої сили, товарів та послуг у регіонах вільної торгівлі, розробка нових фінансових інструментів та інституцій та миттєвий доступ до інформації та комунікації через нові цифрові мережі створили цілком інтегровану глобальну економічну систему, що має величезний обсяг та можливість досягнення більш високого рівня міжнародної економічної взаємозалежності та взаємозв'язків [1].

Досліджуючи процес глобалізації можна виявити чинники, які впливають на окремо взятую країну, зокрема: діяльність міжнародних економічних організацій та транснаціональних компаній, розвиток світових валютних, кредитних, фінансових ринків та розвиток інформаційних технологій, систем комунікації.

Протягом останніх десятиріч спеціалісти виявили ряд джерел глобалізації [1]. Провідне місце серед них займає технологічний прогрес, який привів до значного скорочення транспортних та комунікаційних витрат, а також витрат на обробку, зберігання та використання інформації. Інформаційне обслуговування безпосередньо пов'язане з успіхами в електроніці – створення електронної пошти, Інтернету. Багато компаній, що раніше були зорієнтовані тільки на місцеві ринки, завдяки Інтернету розширили свої виробничі та збутові можливості, виходячи на національний, міжнародний і навіть глобальний рівні. Друге джерело глобалізації – лібералізація торгівлі та інші форми економічної лібералізації – призвело до обмеження політики протекціонізму та зробило світову торгівлю більш вільною. У результаті були значно знижені тарифи, ліквідовані багато торговельних бар'єрів. Окремі лібералізаційні заходи сприяли зміцненню потоків капіталу та інших факторів виробництва [2, с. 63].

Ще одна проблема в сучасній світовій економіці це нерівність доходів. Сьогодні рівні доходу в бідних країнах все ще помітно поступаються рівню доходу провідних країн світу в 1870 році. Причому розрив в доходах навіть збільшився. Однак, якщо судити по ІСР, то виявиться, що сьогоднішні бідні країни набагато перевершили той рівень, на якому знаходилися провідні країни в 1870 році. В основному це пов'язано з

тим, що досягнення в медичній галузі. Проте яким би не було звуження розриву в ІСР в довгостроковому плані, все ще занадто багато країн не мають гідного рівня.

Згідно стандартним економічним моделям, фінансова глобалізація повинна вести до того, що ресурси спрямовуються з багатших в бідніші країни, сприяючи зростанню інвестицій. Однак такі очікування виправдалися не до кінця. Частково перетікання капіталу в більш бідні країни пояснювався розрахунками банків до кризи 2008-2009 років. Свою роль в зростанні фінансових потоків міг зіграти carry trade, але цей механізм веде до зростання уразливості валют. Ще один фактор – уникання податків міжнародними корпораціями. Фінансова глобалізація пояснюється швидше за диверсифікацією активів. Надаючи іноземним інвесторам можливість покупки внутрішніх активів, а власним резидентам – можливість інвестувати за кордон.

Розвиток глобалізації виходить на новий рівень. Усі попередні теорії про вигоду як бідним так і багатим країнам вже вичерпують себе. Глобалізація перетворюється на негативне явище, збільшуючи прірву між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються. Подальший розвиток потребує нових підходів для вирішення проблем відставання економік.

#### **СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:**

1. Paterson, M. Understanding Global Environmental Politics: Domination, Accumulation, Resistance. N.Y.: Macmillan, 2010.
2. Безрукова Н.В., Свічкарь В.А. Економічна глобалізація: аналіз основних протиріч та наслідків / Н.В. Безрукова, В.А. Свічкарь // Економіка та управління національним господарством, 2016. – № 3(58). – С. 62-67.

*Філіпенко Д. В., к.е.н. Войнова Є. І.  
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова*

#### **ОСОБЛИВОСТІ ІСЛАМСЬКОГО СТРАХУВАННЯ**

В практиці функціонування світового страхового ринку виділилась особлива його модель як «ісламське страхування». Поняття такафулу, або ісламського страхування засновується на особливостях механізму, пов'язаного з розподілом прибутку та збитку, котрий повинен відповідати принципам Шаріату, як результат – задовольняти потреби мусульманського світу. Тож ісламську модель страхування можна розглядати як спосіб реформування в країнах СНД.

Основним завданням в ісламському страхуванні виступає не простий захист своїх інтересів від непередбачуваної ситуації за допомогою методу солідарної участі у збитках, але і в отриманні прибутків. У силу цього такафул-компаніями зазвичай приносяться більші прибутки, на відміну від традиційних (на західний зразок) страхових компаній. Дана мета може бути досягнена при застосуванні способу, котрий передбачає поділ відповідальності, заснований на моделі мудараба, котра є визнаним інститутом у ісламській економіці [1, с. 239].

Учасниками, або страхувальниками (з точки зору традиційного розуміння) відбувається передача своїх внесків операторам, або страховикам у вигляді дару, щоб мати більш ефективно їх використання з однією умовою, що в разі настання страхових випадків грошові вкладення мають бути повернуті. Частину внесків відправляють до накопичувального фонду, від інвестування якого з'являється можливість отримання учасниками регулярного доходу в обумовленій у контракті частці, яка зазвичай становить 50 або 60 відсотків.

Водночас існує заборона інвестування в акції чи активи компанії, бо це може суперечити принципам діяльності у Шаріаті: виробництві і торгівлі алкоголем, тютюновими виробами, розвиток грального бізнесу тощо. Зазвичай, інвестування відбувається лише у відношенні тих акцій, котрі входять до Dow Jones Islamic Market Index.